

Bilag 8.

CENTRALFORENINGEN AF HOTELVÆRTER OG RESTAURATØRER I DANMARK

København, den 26. januar 1970

I de to lovforslag foreslås det, at de af kreditforeninger til hotelejendomme ydede lån ikke må overstige 40 pct. af den vurdering, der lægges til grund for lånene, og at amortisationstiden for sådanne lån højst må andrage 20 år.

Af forslaget fremgår endvidere, at lån til om- og tilbygning af ældre hotelejendomme maksimalt må have 10 års amortisationstid, og at sådanne låns størrelse er stærkt begrænset, selvom dette ikke udtrykkelig fremgår af lovforslaget.

Under hensyntagen til, at landet som helhed og byerne i særdeleshed i udpræget grad mangler hotelplads, må Centralforeningen på det kraftigste protestere mod den foreslåede skærpelse af lånebetingelserne, som i realiteten fuldstændig vil hindre opførelse af nye hotelbygninger og om- og tilbygning af ældre hotelbygninger på grund af manglende mulighed for økonomisk gennemførlig realbelåning, som altid har været grundlaget for finansiering af sådanne bygninger.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen regler om realbelåning til restaurantbygninger.

Hotel- og restauranterhvervet er år efter år blevet et endnu mere direkte og indirekte valutaskabende erhverv, og denne fremgang kan opretholdes i nærmeste og senere fremtid samtidig med, at trafikflyvningens stærkt stigende passagerkapacitet nødvendiggør en betydelig udvidelse af hotelkapaciteten, der imidlertid ikke kan gennemføres for dansk regning, når betingelserne for at opnå realkredit forringes i forhold til gældende lovgivning, uden at der samtidig træffes foranstaltninger til at yde erhvervet anden finansiering.

Der skal i øvrigt ved denne lejlighed henvises til, at hotel- og restauranterhvervet, som drives for dansk regning, i realiteten

diskrimineres overfor tilsvarende virksomhed, der drives for udenlandsk regning.

For så vidt angår finansiering af enhver art inklusive realbelåning af hotelbygninger i forbindelse med forslag til lov om restaurations- og hotelvirksomhed (nr. 94), som indeholder stærkt restriktive bestemmelser, der imidlertid under visse omstændigheder ikke vil få virkning for udenlandske restaurant- og hotelkæder, der opretter virksomhed i Danmark.

Såfremt lovforslag om kreditforeninger og hypotekforeninger vedtages i den foreliggende form, vil dette i forbindelse med virkningerne af beværterlovens finansieringsrestriktioner gøre det danske marked alt for let tilgængeligt for udenlandske restaurant- og hotelkæder, der eksempelvis via et udenlandsk moderselskab kan tilvejebringe finansiering af enhver art uden restriktioner også for så vidt angår med direkte eller indirekte pant i dansk ejendom.

En skærpelse af lånebetingelserne vil også gøre det væsentligt dyrere for hotel erhvervet at udbygge og forbedre de eksisterende bygninger, og forringelse af finansieringsmulighederne med realkreditlån vil umiddelbart medføre prisstigning på hotelværelser og forringe konkurrencemuligheden med andre turistlande med det resultat, at det meget betydende både direkte og indirekte valutaskabende erhverv vil stagnere og i særdeleshed, når virksomhederne drives for dansk regning.

Endelig skal der gøres opmærksom på, at vurderingssummen for hotel- og restaurantejendomme bør beregnes på grundlag af ejendommens grund med tilhørende bygninger samt *alt inventar og maskiner m. v.*, idet netop hotel- og restaurantinventar kan sidestilles med kraftmaskiner og øvrige maskiner, der medtages i beregning af vurderings-